

▶ พระราชบัญญัติสถาบันดนตรีกลายนิวัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๕

- ให้อำนาจ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
- ประกาศราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑

หลักการและเหตุผล

เพื่อให้มีสถาบันการดนตรีที่ให้ความสำคัญต่อดนตรีคลาสสิกอย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเผยแพร่ความรู้และประสบการณ์ด้านดนตรีคลาสสิกสู่สาธารณชน เพื่อให้สังคมไทยมีโอกาสได้สัมผัสและซาบซึ้งในดนตรีคลาสสิก รวมถึงเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความเป็นเลิศด้านดนตรีคลาสสิก และเพื่อเป็นการสนองพระปณิธานและเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ในฐานะองค์อุปถัมภ์วงการดนตรีคลาสสิกของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญโดยสรุป

๑) บทนิยาม

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันดนตรีกลายนิวัฒนา

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันดนตรีกลายนิวัฒนา

“สภานักงาน” หมายความว่า สภานักงานสถาบันดนตรีกลายนิวัฒนา

“พนักงานสถาบัน” หมายความว่า พนักงานสถาบันดนตรีกลายนิวัฒนา

“ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน” หมายความว่า พนักงานสถาบัน และลูกจ้างของสถาบัน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๒) การจัดตั้งสถาบันดนตรีกลายนิวัฒนา

ให้จัดตั้งสถาบันดนตรีกลายนิวัฒนาขึ้นเป็นนิติบุคคล โดยมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่วิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามกฎหมายนี้

๓) บททั่วไป

๓.๑) การแบ่งส่วนงานของสถาบันอุดมศึกษาวัดานา

ให้สถาบันเป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในทางดนตรีและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยสถาบันอาจแบ่งส่วนงาน^๑ ออกได้ดังนี้

- (๑) สำนักงานสถาบัน
- (๒) สำนักวิชา
- (๓) ส่วนงานอื่น

๓.๒) การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาวัดานา

ภายใต้วัตถุประสงค์ของสถาบัน สถาบันอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้ามาสมทบในสถาบันก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้ และสถาบันอาจจัดการศึกษาและดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ โดยในการจัดการศึกษา สถาบันมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

โดยที่กิจการของสถาบันนั้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันซึ่งได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์รวมถึงกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่สถาบันจัดให้แล้ว ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

๓.๓) อำนาจและหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาวัดานา

ให้สถาบันมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๒) ซึ่งอำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) ทำนิติกรรม ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาหรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สิน และจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

^๑ สถาบันอาจแบ่งเป็นหน่วยงานภายในได้ตามข้อบังคับของสถาบัน.

(๒) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งของรัฐหรือของเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ

(๓) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินการลงทุนหรือการร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของสถาบัน

(๔) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของสถาบัน รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๕) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการสิทธิประโยชน์และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

(๖) จัดให้มีทุนการศึกษา ทุนการวิจัย และทุนอุดหนุน

(๗) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบันและที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(๘) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคลเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ

(๙) จัดให้มีการพัฒนาวิชาการและการพัฒนาพนักงานสถาบันอย่างต่อเนื่อง

๓.๔) รายได้ของสถาบันดนตรีกลายาณิวัฒนา

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน

(๓) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือสถาบันจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของสถาบัน

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนหรือการร่วมลงทุนและจากทรัพย์สินของสถาบัน

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุหรือการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ ซึ่งสถาบันปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้รายได้ของสถาบันนั้นไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และในกรณีที่มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของสถาบันและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และสถาบันไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่สถาบันตามความจำเป็นของสถาบัน

๔) การดำเนินการ

๔.๑) สภาสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา

ให้มีสภาสถาบัน ประกอบด้วยนายกสภาสถาบัน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๗ คน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสภาสถาบัน อธิการบดีและประธานสภาพนักงาน กรรมการสภาสถาบัน จำนวน ๑ คน ซึ่งเลือกกันเองจากคณาจารย์ประจำของสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน จำนวน ๑ คน ซึ่งเลือกกันเองจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี และกรรมการสภาสถาบัน จำนวน ๑ คน ซึ่งเลือกกันเองจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักวิชาและหัวหน้าส่วนงานอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา โดยให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบันและให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน และให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาสถาบันตามคำแนะนำของอธิการบดีและจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการสภาสถาบันด้วยก็ได้

ทั้งนี้ นายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการสภาสถาบัน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

อำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา

ให้สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสภาสถาบันอำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาของสภาสถาบัน
- (๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของสภาสถาบัน เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของสภาสถาบันและอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในสภาสถาบันเป็นผู้ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้
- (๓) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของสภาสถาบันตามข้อ ๓.๑) รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว
- (๔) อนุมัติการให้ ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตร ทั้งของสภาสถาบันและที่สภาสถาบันจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสภาสถาบันอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์
- (๕) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและพิจารณาถอดถอนนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รองอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานตามข้อ ๓.๑) (๒) และ (๓) ประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบัน

(๗) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวมหรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๘) อนุมัติการรับเข้าสมทบ การจัดการศึกษาร่วม หรือการยกเลิก การสมทบ การยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมของสถานศึกษาชั้นสูงและสถาบันวิจัยอื่น

(๙) กำหนดนโยบายและวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ จัดหา แหล่งทุนและทรัพยากรอื่นและการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล

(๑๐) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและอนุมัติงบประมาณรายจ่าย ของสถาบัน

(๑๑) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารการเงิน การคลัง การพัสดุ และทรัพย์สิน ของสถาบัน

(๑๒) ออกระเบียบว่าด้วยการแบ่งรายได้ที่ได้จากการหาประโยชน์ จากทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบันระหว่างสถาบันกับผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใด บุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน รวมทั้ง มอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลดังกล่าวทำการแทน แล้วรายงานให้สภาสถาบันทราบ

(๑๔) แต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๙ ให้รักษาการแทนอธิการบดี ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง

(๑๕) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและ หัวหน้าส่วนงานตามข้อ ๓.๑) ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถาบัน ที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

๔.๒) คณะกรรมการบริหารสถาบัน

ให้มีคณะกรรมการบริหารสถาบัน ประกอบด้วย อธิการบดีเป็น ประธานกรรมการ รองอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานตามข้อ ๓.๑) (๒) และ (๓) และประธานสภาพนักงาน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และให้อธิการบดีแต่งตั้ง รองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารสถาบันและอาจแต่งตั้ง พนักงานสถาบันเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถาบัน

(๑) พิจารณาให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจการของสถาบัน การจัดทำแผนพัฒนาสถาบันและการติดตามประเมินผลการทำงานในด้านต่าง ๆ ของสถาบัน

(๒) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา การเปิดสอน การวัดผลการศึกษา การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบของสถานศึกษาชั้นสูงและสถาบันวิจัยอื่น

(๓) พิจารณาให้ความเห็นและดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การบริหารการเงิน การคลัง การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่สภาสถาบันกำหนด

(๔) เสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตร

(๕) เสนอการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานตามข้อ ๓.๑) รวมทั้งเสนอการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว

(๖) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอน ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมถึงการพิจารณาแต่งตั้งและถอดถอนหัวหน้าหน่วยงานภายในของส่วนงานตามข้อ ๓) ด้วย

(๗) จัดหาวิธีการอันจะทำให้การศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถาบัน

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบันหรืออธิการบดีมอบหมาย

๔.๓) คณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบัน

ให้คณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบัน ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอีกจำนวนหนึ่งซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบัน โดยมีหน้าที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาต่อสภาสถาบันและสนับสนุนการดำเนินกิจการของสถาบัน รวมทั้งหารายได้ให้กับสถาบัน

๔.๔) คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ และพิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่ผู้ร้องทุกข์ถูกสั่งให้

ออกจากรางาน หรือผู้ร้องทุกข์ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ถูกต้อง ฝ่าฝืนกฎหมาย หรือไม่เป็นธรรม

๔.๕) สภาพพนักงาน

ให้มีสภาพพนักงานเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่ออธิการบดีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของสถาบัน รวมทั้งเสริมสร้างจรรยาบรรณและคุณธรรมของผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

๔.๖) อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี

ให้อธิการบดีซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

โดยให้อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้ แต่หากเมื่อใดที่อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งแล้ว ก็ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

อำนาจและหน้าที่ของอธิการบดี

ให้อธิการบดีเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั้งปวง และมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาสถาบันเสนอต่อสภาสถาบัน และดำเนินการให้มีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถาบัน

(๒) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๓) บริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของสถาบัน

(๔) บรรจุ แต่งตั้ง ดำเนินการทางวินัยและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

(๕) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานตามข้อ ๓.๑) (๑) และรองหัวหน้าส่วนงานตามข้อ ๓.๑) (๒) และ (๓)

(๖) จัดหารายได้และทรัพยากรอื่นจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจของสถาบัน

(๗) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี

(๙) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของสถาบันต่อสภาสถาบัน

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของสถาบันหรือตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

๔.๗) หัวหน้าส่วนงาน และรองหัวหน้าส่วนงาน

ในส่วนงานตามข้อ ๓.๑) (๒) และ (๓) ให้มีหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะมีรองหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมาย โดยให้หัวหน้าส่วนงานดังกล่าว มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองหัวหน้าส่วนงานตามข้อ ๓.๑) (๒) และ (๓) และมีอำนาจถอดถอนรองหัวหน้าส่วนงานนั้น โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน และเมื่อหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าส่วนงานพ้นจากตำแหน่งด้วย และในส่วนงานดังกล่าวอาจให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงานโดยมีหัวหน้าส่วนงานเป็นประธานคณะกรรมการประจำส่วนงานมีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของส่วนงานนั้น

ทั้งนี้ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานหรือรองหัวหน้าส่วนงาน จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันไม่ได้ และผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่งแต่ต้องไม่เกิน ๑๘๐ วัน

ในกรณีที่มีกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งหรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาการแทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติกรแทนด้วย แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้มอบอำนาจจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในคำสั่งมอบอำนาจ

๕) การประกันคุณภาพและการประเมิน

สถาบันต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน โดยเมื่อครบ ๔ ปีนับแต่วันจัดตั้งส่วนงานของ

สถาบันตามข้อ ๓.๑) (๒) และ (๓) ให้สถาบันจัดให้มีการประเมินส่วนงานดังกล่าว โดยผู้ประเมินอิสระซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน แล้วรายงานสภาสถาบันและประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และให้มีการประเมินดังกล่าวทุก ๆ ๔ ปี นอกจากนี้ในเรื่องการประเมินหลักสูตรนั้นเมื่อครบ ๑ ปีหลังจากครบกำหนดเวลาการศึกษาตามหลักสูตรใด กฎหมายได้กำหนดให้สถาบันจัดให้มีการประเมินหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น โดยผู้ประเมินอิสระซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน แล้วรายงานสภาสถาบันและประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และให้มีการประเมินดังกล่าวทุก ๆ ๕ ปี หรือเร็วกว่านั้นตามที่สภาสถาบันกำหนด

โดยในการประเมินส่วนงาน และการประเมินหลักสูตรนั้น จะต้องคำนึงถึงคุณภาพทางวิชาการ ความประหยัด การลดความซ้ำซ้อนและการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารเป็นสำคัญ พร้อมทั้งระบุด้วยว่าส่วนงานดังกล่าวควรปรับปรุงการดำเนินการใดหรือควรมีส่วนงานนั้นหรือหน่วยงานภายในของส่วนงานนั้นต่อไปหรือไม่ด้วย

๖) การบัญชีและการตรวจสอบ

ให้สถาบันวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้องแยกตามส่วนงานของสถาบันโดยมีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้ ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

สถาบันต้องจัดทำงบการเงินและบัญชีรายรับและรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชีของสถาบันภายใน ๙๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี โดยมีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบันและให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบันในรอบปีบัญชี โดยให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภาสถาบันภายใน ๑๕๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภาสถาบันเสนอต่อรัฐมนตรี

ทั้งนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๗) การกำกับดูแล

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับสถาบันเป็นการเฉพาะ โดยในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของสถาบันซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม

ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา และเมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

๘) ตำแหน่งทางวิชาการ

๘.๑) ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ

ให้คณาจารย์ประจำของสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการ^๒ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน และกฎหมายยังได้กำหนดให้สภาสถาบันอาจแต่งตั้งศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

ทั้งนี้ ตำแหน่งศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน และตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษสภาสถาบันอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบัน โดยคำแนะนำของอธิการบดีได้ และในส่วนตำแหน่งอาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบัน โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงานตามข้อ ๓.๑) (๒) หรือ (๓) ได้

๘.๒) คำนำหน้านามของแต่ละตำแหน่งทางวิชาการ

เมื่อบุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ตามกฎหมายนี้ กฎหมายได้กำหนดให้บุคคลนั้นมีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป โดยให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
(๒) ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
(๓) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
(๔) รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.

^๒ ทั้งนี้ สภาสถาบันอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นด้วยก็ได้โดยทำเป็นประกาศของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา.

(๕) รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)

(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ.

(๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

ในการใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อคำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

๙) ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

๙.๑) การให้ปริญญาของสถาบัน

กฎหมายได้กำหนดให้ปริญญาของสถาบันมี ๓ ชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

โดยให้สถาบันมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และร่วมให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศ และอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้ และให้สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรได้

นอกจากนี้แล้ว กฎหมายยังได้กำหนดให้สถาบันมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน นายกสภาสถาบัน หรือกรรมการสภาสถาบันในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

๙.๒) การให้เครื่องหมายวิทยฐานะของสถาบัน

สถาบันอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเชี่ยวชาญ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภาสถาบัน ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภาสถาบัน ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบันก็ได้ และอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบัน หรือส่วนงานของสถาบันก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ทั้งนี้ การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ดังกล่าวเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของสถาบันหรือส่วนงานของสถาบัน ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสถาบัน

๑๐) บทกำหนดโทษ

๑๐.๑) ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในสถาบันโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อบุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๐.๒) ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนงานของสถาบัน ไม่ว่าจะทำเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนงานของสถาบันปลอมหรือทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนงานของสถาบันที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๐ วรรคสอง

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระทงเดียว ส่วนความผิดตาม (๓) กฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้

๑๑) บทเฉพาะกาล

(๑) ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ งบประมาณ ภาระผูกพัน รายได้ ลูกจ้าง และพนักงานของมหาวิทยาลัยศิลปากรเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถาบันดนตรีวิทยาลัยวัฒนาในกำกับมหาวิทยาลัยศิลปากร ไปเป็นของสถาบันดนตรีวิทยาลัยวัฒนาตามกฎหมายนี้ โดยให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันที่โอนมาได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่สภาสถาบันกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบันตามกฎหมายนี้

นอกจากนี้ กฎหมายยังได้กำหนดให้สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของพนักงานที่โอนมามิให้เสียไปเพราะเหตุที่โอนมาเป็นพนักงานสถาบัน รวมถึงให้นับเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงานของมหาวิทยาลัยศิลปากรต่อเนื่องกับเวลาทำงานของพนักงานสถาบันตามกฎหมายนี้ด้วย

(๒) ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาสถาบันตามกฎหมายนี้ ให้สภาสถาบันประกอบด้วยนายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นนายกสภาสถาบัน และกรรมการอำนวยการสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา ตามระเบียบมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการบริหารจัดการคณะที่เป็นหน่วยงานในกำกับและคณะที่เป็นส่วนราชการซึ่งมีส่วนงานเป็นหน่วยงานในกำกับ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นกรรมการสภาสถาบัน และให้ผู้อำนวยการสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นกรรมการและเลขาธิการสภาสถาบัน ทั้งนี้ จนกว่าจะมีสภาสถาบันตามกฎหมายนี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

(๓) ในระยะเริ่มแรกให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากรรักษาการในตำแหน่งอธิการบดีตามกฎหมายนี้ จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ตามกฎหมายนี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และให้ผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดี แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ตามความเหมาะสมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ตามกฎหมายนี้

(๔) ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา ในกำกับมหาวิทยาลัยศิลปากร อยู่ในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ต่อไปตามกฎหมายนี้

(๕) ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายนี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทรวง ประกาศทรวงมหาวิทยาลัย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ใช้อยู่ในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายนี้

หมายเหตุ :-

- พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

▶ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

- ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕
- ประกาศราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕ เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑

หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วยปริมาณงานตุลาการและงานธุรการคดีของศาลยุติธรรมได้เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับแต่ผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลงานของศาลยุติธรรมในส่วนภูมิภาคมีอธิบดีผู้พิพากษาภาคเพียงคนเดียว ไม่มีผู้ช่วยปฏิบัติราชการ ทำให้ราชการของศาลยุติธรรมไม่อาจดำเนินไปได้ด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และปริมาณคดีที่เพิ่มมากขึ้นดังกล่าวส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้น ทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้นมีความล่าช้ากระทบต่อการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและคู่ความในคดี ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการคดีของศาลยุติธรรมเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาพิพากษาคดีให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม โดยกำหนดตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคและอำนาจหน้าที่ของอธิบดีผู้พิพากษาภาคและรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญโดยสรุป

(๑) ได้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓ แห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมในเรื่องการให้มีตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค โดยการกำหนดให้มีอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละ ๑ คน จำนวน ๙ ภาค มีสถานที่ตั้งและเขตอำนาจตามที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละ ๓ คน ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมากกว่า ๓ คนแต่ไม่เกิน ๖ คนก็ได้ โดยจากเดิมที่กำหนดให้มีแต่เฉพาะอธิบดีผู้พิพากษาภาคเท่านั้น

โดยในกรณีที่ตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาภาคว่างลง หรือเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติราชการได้ กฎหมายได้กำหนดให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาค

ที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้ทำการแทน ถ้าผู้มีอาวุโสสูงสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ก็ให้ ผู้ที่มีอาวุโสถัดลงมาตามลำดับเป็นผู้ทำการแทน ทั้งนี้หากปรากฏว่ายังไม่มีผู้ทำการ แทนดังกล่าวอีก ประธานศาลฎีกาจะสั่งให้ผู้พิพากษาคนหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนก็ได้ แต่ผู้พิพากษาอาวุโสหรือผู้พิพากษาประจำศาลจะเป็นผู้ทำการแทนในตำแหน่ง ไม่ได้

(๒) ได้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๔ แห่งพระธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ในเรื่องอำนาจหน้าที่ของรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค โดยการกำหนด ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นผู้พิพากษาในศาลที่อยู่ในเขตอำนาจด้วย โดยให้มี อำนาจสั่งคำร้องคำขอต่าง ๆ ที่ยื่นต่อตนตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วย วิธีพิจารณาความ และให้มีหน้าที่ช่วยอธิบดีผู้พิพากษาภาคตามที่อธิบดีผู้พิพากษา ภาคมอบหมาย

(๓) ได้แก้ไขเพิ่มเติมความใน (๓) ของมาตรา ๒๘ แห่งพระธรรมนูญ ศาลยุติธรรม เรื่องการให้ผู้พิพากษานั่งพิจารณาคดีแทน กล่าวคือ หากปรากฏว่า ในระหว่างการพิจารณาคดีใด มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทำให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดีนั้น ไม่อาจจะนั่งพิจารณาคดี ต่อไป กฎหมายได้กำหนดให้ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้น ได้แก่ อธิบดีผู้พิพากษา ศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค ผู้พิพากษา หัวหน้าศาล หรือรองอธิบดีผู้พิพากษา ศาลชั้นต้น รองอธิบดีผู้พิพากษาภาค หรือผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นของศาลนั้น ซึ่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล แล้วแต่กรณี มอบหมาย นั่งพิจารณาคดีนั้นแทนต่อไปได้

(๔) ได้แก้ไขเพิ่มเติมความใน (๓) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ในเรื่องอำนาจในการลงลายมือชื่อทำคำพิพากษา กล่าวคือ ในระหว่างการทำคำพิพากษาคดีใด หากมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจ ก้าวล่วงได้ ทำให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดีนั้นไม่อาจจะทำ คำพิพากษาในคดีนั้นต่อไปได้ กฎหมายได้กำหนดให้ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้น ได้แก่ อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น รองอธิบดีผู้พิพากษาภาค หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาล แล้วแต่กรณี มีอำนาจ ลงลายมือชื่อทำคำพิพากษา และมีอำนาจทำความเห็นแย้ง ทั้งนี้ หลังจากได้ตรวจสำนวนคดีนั้นแล้ว ๖

หมายเหตุ :-

- พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป